

[Sundhedsministeren]

hedsudvalg taget initiativ til at undersøge hos de svenske sundhedsmyndigheder, om der i Sverige er ledig kapacitet til behandling af danske patienter.

Når oplysningerne fra de svenske myndigheder foreligger, vil jeg fremsende dem til udvalget.

Spm. nr. S 97

Til *kirkeministeren* (19/10 93) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Vil ministeren arbejde for, at folkekirkens præster igen kan få adgang til sygehusenes patientregistre?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Kristeligt Dagblad den 9. oktober har Indenrigsministeriet meddelt amterne, at det er i strid med registerloven at give præsterne adgang til sygehusenes patientregistre med henblik på sygebesøg hos sognebørn, og at den hidtidige praksis nu skal stoppes.

Det forekommer urimeligt, at de samme præster, som foretager grundregistreringen af borgerne her i landet, og som i øvrigt er underlagt tavshedspligt, ikke skulle kunne få lov til at gennemgå patientregistre på sygehusene for at finde ud af, om der er sognebørn indlagt, som de kan besøge. Præsterne udfører med besøgene på landets sygehuse et ikke ringe socialt arbejde, som med Indenrigsministeriets afgørelse vanskeliggøres i betydelig grad.

Slutteligt må det anføres, at samarbejdet mellem sygehusene og præsterne på dette område har været godt.

Svar (26/10 93):

Kirkeministeren (A.O. Andersen):

Jeg er enig med spørgeren i, at den del af sognepræstens virksomhed, som består i at besøge hospitalsindlagte sognebørn, ikke skal vanskeliggøres i unødigt omfang.

Dette er da heller ikke indholdet af Indenrigsministeriets afgørelse. Indenrigsministeriet har fastslået, at forvaltningslovens § 28, stk. 1, er til hinder for, at præster har en almindelig adgang til sygehusenes patientregistre. Dette forhold har jeg ikke til hensigt at få ændret. Jeg må derfor svare benægtende på spørgsmålet.

Jeg vil gerne tilføje, at Indenrigsministeriets afgørelse ikke er udtryk for, at der nu er indført nye regler på området. Der er tale om, at den hidtidige retstilstand fastholdes. I den forbindelse har Indenrigsministeriet henvist til justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 145 i folketingssamlingen 1988-89. Justitsministeren var af den opfattelse, at det følger af forvaltningslovens § 28, at de offentlige sygehuse i almindelighed ikke må videregive oplysninger om, hvilke patienter der er indlagt på sygehuset til behandling, til en præst, som ønsker at besøge eventuelle patienter fra sognet. Sygehusene må som følge heraf heller ikke give præsten adgang til at gennemse patientkartotekerne.

Jeg kan stadig fuldt ud tilslutte mig denne opfattelse. Sagen drejer sig jo ikke alene om at tilgodese patienter, der ønsker besøg af sognepræsten. Det er i høj grad også et spørgsmål om retssikkerhed for de patienter, der under ingen omstændigheder ønsker, at oplysningen om deres hospitalsindlæggelse videregives, eller som blot ikke ønsker præstens besøg.

Samtidig vil jeg henlede opmærksomheden på, at der jo findes andre muligheder til at sikre, at sognepræster får informationer om hospitalsindlæggelser af sognebørn. For eksempel kan områdets sognepræster etablere et samarbejde med hospitalspersonalet og få deres medvirken til, at ønsker fra patienten om besøg formidles videre til sognepræsten.

Spm. nr. S 100

Til *socialministeren* (21/10 93) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»På baggrund af Ekstra Bladets artikel søndag den 17. oktober 1993: »De kasteløse – Gid jeg var gal«, bedes ministeren oplyse, hvad der er de mere præcise rammer og betingelser for at yde hjælp til revalidering efter § 43 i bistandsloven.«

Svar (26/10 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Indledningsvis oplyses, at spørgsmål nr. S 100 og spørgsmål nr. S 98 er stillet på baggrund af omtale af den samme sag i Ekstra Bladet. Spørgsmål nr. S 98 er besvaret den 22. oktober 1993.

Rammerne og betingelser for hjælp til revalidering fremgår af bistandslovens § 43.